

НОВИ ДНИ

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Христо Ботевъ.

Кажете ми, кажи бедни народе,
Кой те въ тазъробска люлка люлѣе?

На 2 т. м. се навършватъ 57 години отъ геройската смъртъ на легендарния поетъ и революционеръ — Христо Ботевъ. Ботевъ е и си остава единъ отъ най-великитѣ синове на нашето племе. Толкова е велико дѣлото на което служи и се самопожертвува, че въпреки различията, умразата и партизанската стрѣвъ по между ни, никой не смѣе да хвърли камъкъ върху му, а напротивъ, всички отъ крайния реакционенъ до крайния революционеръ, благоговѣятъ предъ дѣлото му и въ безкористната му и беззаветна служба въ полза на народа си и измъченото човѣчество, намиратъ неизчерпаемъ изворъ за своитѣ разбирания и учения.

Въпросътъ, обаче, не е само въ това, защото и крайниятъ националистъ и крайниятъ интернационалистъ, макаръ еднакъ да благоговѣятъ предъ него въ действителностъ почитъта и благоговѣнието имъ избива въ страшна братска омраза, партизанска стрѣвъ, безподобна корупция и обезвѣряване на народа. А великото дѣло на Ботева е въ това, че той сипатизира, спрѣва въ своята безгранична патриотична и хуманна душа, патриотичнитѣ копнежи на нацията и великитѣ идеали на човѣчеството. Ботевъ ни даде най-великитѣ примѣри за служба на човѣкъ и патриотъ, но понеже той е синъ на на родъ и страдащата му сж най-близки до него, той се жертвува съ твърдото убеждение за облекчението на тѣзи страда.

И когато пое тежкия кръстъ на народната свобода, той знаеше, че отива на върна смъртъ и съ едно пророческо вдъхновение въ красиви стихове отгаташе собствената си сждба

Кажете имъ, майко, да помнятъ,
да помнятъ, мене да търсятъ:
бѣло ми мѣсо по скали,
по скали и по орляци,
черни ми кърви въ земята
въ земята, майко черната!

И въ деня на 57 годишната отъ смъртъта на незабравимия великъ синъ на племето ни — ореолътъ на който става отъ година на година сѣ по-величественъ и ясенъ въ морално отношение — не сж нужни лицимѣрни и кухи фрази дали Ботевъ е повече националистъ или интернационалистъ, а е потребно истинско проникновение отъ великата морална мощъ, самопожертвувателностъ и безкористна служба въ полза на родината, на нейнитѣ бедни и страдащи майки, бащи и деца.

Ботевъ е на трудящия се български народъ, на широкитѣ народни маси отъ села и градове, на всички страдащи отъ низинитѣ, за които се жертвува и които вдъхновено възпѣваше:

„Чуешъ ли, какъ пѣе гората?
Чуешъ ли, какъ плачатъ сиромаси?
За тозъ гласъ ми копнѣе душата.
И тамъ тегли сърце ранено!
Запѣй ми, девойко, на жалостъ
Запѣй, какъ братъ брата продава,
Какъ гинатъ сили и младостъ
Какъ плаче сирота вдовица,
И какъ теглятъ безъ домъ дечица

Грабятъ отъ народа гладенъ:
граби подълъ чорбаджия,
за злато търговецъ жаденъ.“

Въ деня на годишнината отъ смъртъта величествена и легендарна — на великия синъ на племето ни, — всѣки въренъ и честенъ българинъ има единъ дългъ къмъ себе си и родината си да се проникне отъ вдъхновенитѣ му стихове и отъ моралната имъ мощъ и правда и се отдаде на безкористна и беззаветна културна служба на народа ни. Само по този пѣтъ ще докажемъ, че действително ценимъ дѣлото и завѣтитѣ, на които беззаветно служи и се жертвува великиятъ синъ на българското племе — Хр. Ботевъ.

Платете си абонамента

Въ името на правдата*).

Животътъ на журналиста е единъ безкраенъ низъ отъ въчни тревоги и въчна служба на обществото.

Да си журналистъ, ще рече да си борецъ за социална правда, окрилянъ отъ духа на справедливостта, истината и себеприщанието; да живѣешъ съ мжитѣ и нуждитѣ на народа; да ратувашъ за културното, стопанско и политическо възземае на сжия народъ; да бждешъ безпристрастенъ и обективенъ наблюдател и преценител на всѣка обществена проява и винаги въ името на истината, да опредѣлишъ мѣстото, което й се следва.

Истинскиятъ журналистъ никога не използва онова мощъ

но оржие — вестника, за да го насочи срещу неприятни нему личности и да охули, плюва, скверни и злослови. Той, скромниятъ общественъ служител, кога вземе писалката въ ржце, забравя себе си, своитѣ лични отношения и се преобразява: става борецъ противъ неправдитѣ, беззаконията, заспалата обществена съвестъ и ония гадни лилипути, които пълнятъ цѣлокупния животъ на страната.

*

Поводъ за тия бележки ми дадохъ появилитѣ се закачки въ мѣстния в-къ и „Общ. трибуна“, насочени срещу г. Петъръ Стжповъ, учителъ и публицистъ и които не би трѣбвало да намиратъ мѣсто въ единъ в-къ, който наистина трѣбва да бжде трибуна за обществени прояви. Ако редакцията не се солидаризира съ писаното, тя е длъжна да отбележи това. Иначе, при лип-

Редакторъ:
Антонъ Христовъ

Излиза ПЕТЪКЪ.

Годишенъ абонаментъ 50 лв.

Броя 1 левъ

Публикации: по споразумение.

Редакция-администрация:
Книжарница „ИСКРА“
Ески-Джумая.

са на доблестъ отъ страна на дописника (да сложи своя подписъ подъ „сѣчинението“ си) редакцията поема върху себе си отговорността. Доколкото ми е известно, г. Каваевъ е съ претенции да бжде журналистъ, но, изглежда, му липсва и най-елементарното понятие за журналистическа етика и моралъ, щомъ е допусналъ да бждатъ помѣстени въ редактирания отъ него в-къ злобнитѣ писания на хора, които интригуватъ и биха испитали садистическо удоволствие, ако злепоставятъ единъ колега по перо на г. Ковачева.

По това толкова.

Изкушава ме, обаче, мисълта да хвърля нѣколко наброски и върху така нареченитѣ лилипути въ нашия многоликъ животъ. Това сж дребни, малки душици, съ малки

способности, но съ амбиции, които далечъ надхвърлятъ духовния имъ и нравственъ ръстъ; хора злобни, съ диви инстинкти, които сж способни да те разкъсатъ, ако имъ се удаде сгоденъ случай. Винаги въ позата на ментори, тѣ искатъ всички да ги слушатъ, да имъ се подчиняватъ, да ги сочатъ, да превъзносятъ дѣлата имъ. Тежко ономува, който посмѣе да отрече тѣхнитѣ способности и дѣла. Тежко му, който е по способенъ, по мощенъ отъ тѣхъ. Нѣма хула неизречена, нѣма клюка, която да не се пусне въ ходъ срещу него.

Пазетъ се отъ лилипутитѣ, които пълнятъ обществото. Тѣ навѣжда разсаятъ смрадъ, калъ, злоба и ниски инстинкти.

Св. Ловджиевъ — редакторъ на в. „Бур. фаръ“.

Моя отговоръ.

Г-нъ Ас. Каваевъ вече четири или петъ пѣти ме напада въ своя вестникъ „Общ. трибуна“, а его че въ последния брой моли за моето уволнение. Каква трогателна грижа за „спасение“ на България! Нито веднажъ не му отговорихъ и нѣма да му отговоря, а чакамъ следъ като г-нъ Каваевъ лично ми се е извинявалъ и заявявалъ, че е бивалъ подвежданъ, да постъпи така, както би постъпилъ всѣки почтенъ човѣкъ.

Азъ просто съмъ въ недоумение отъ постъпката на „гражданинъ“, който сж тъй любезни „спасители“ на България и не се посвениха да пуснатъ слухъ, че съмъ *стжикалъ* националния триколюръ, най-позорно съмъ го оброгалъ и т. н. Човѣкъ трѣбва да бжде безъ съвѣсть, съ подла душа и клеветнически инстинктъ, за да твърди нахално своитѣ скроени обвинения. Нима тия любезни млади хора притежаватъ тия отрицателни качества и тѣхното партизанство до толкова ги е заслѣпило?

На 18 февр. нѣколко младежи, за да „провърели“ националното ми чувство (сякашъ че имамъ авганистанско национално чувство!) на юнашката вечеринка ми предложиха срѣщу 5 лв. триколюрна лентичка. Отказахъ да я окача по две причини. Първа липсваха ми 5 лв. и второ: като бѣлъ денъ бѣше ясно, че групата „комисия“ идва — уговорена предварително — да ме провокира и се подиграва съ мене и то нарочно! Само още на двама, или трима набелязани е предложенъ триколюръ единъ отъ които е приелъ, разбиращъ нечиститѣ имъ намѣрения, а другуге имъ отказали. Господата въ анкетата твърдятъ, че специална комисия на всички въ салона е окачвала ленти, нѣщо, което всѣки гражданинъ, който е присѣствувалъ може да знае до колко е вѣрно. Това тѣ твърдятъ, за да си омиятъ ржцетъ и се оправдаятъ, че не предварително уговорени, а „случайно“ и на менъ предлагатъ триколюра!

Азъ бѣхъ въ правото си да не допусна, съ триколюръ въ ржка тия господа да се гаврятъ съ мене и съ него, затова го откачихъ, следъ като е-

дина (Ангелъ Вълчевъ, чиновникъ въ окол. управление) най-нахално ми го окачи и го върнахъ въ ржцетъ на другия господинъ (Ив. Ж. Халаджовъ). Обаче, тѣ водятъ съмнение „борба“, тъй като азъ съмъ билъ „разрушителъ — комунистъ“, а тѣ — „творци, спасители на България!“ Какъ да покажатъ силата си? — Чрезъ клзетата: обругалъ съмъ триколюра, скъсалъ съмъ го, натжпалъ съ крака (на едно официално мѣсто, предъ публика и въ качеството си на учителъ!) Какво падение, за да преписвашъ другиму гаменска постъпка!

На Ив. Ж. Хал. изказахъ съжаленията си, че тоя некрасивъ начинъ имъ служи да играятъ на „идеи“, а троятъ душата си съ долна партизанщина, озлобление, дѣлейки се на фронтове, като че ли всички граждани на тая страна, които не сж окачили триколюра (даже и военнитѣ?) сж антинародници, предатели, франкомасони и др. т., съ които тѣ (като legioneri) кичатъ не само комунисти, но и всички наши демократични политики и общественици, начело съ днешнитѣ управляющи, по подобие на Христо Кунчевъ, тоя прекалено заклетъ „спасителъ“ на България!

Господата заявлява, че въ салона се дигналъ цѣлъ скандалъ и посетителитѣ останали възмутени! Въ сжщностъ, само двама посетители отъ компанията, съ която отидохъ на вечеринката, бѣха свидетели на тоя „инцидентъ“, а госпожичитѣ — учителки, които седѣха на 3 крачки на столоветѣ, научили за „родолюбивата“ дейностъ на моитѣ обвинители следъ седмица — две...

Азъ съмъ длъженъ да подчертая, че гражданството което в. „Общ. трибуна“ иска да заблуди давайки мѣсто на „граждани“ въ бр. 379 и антрефиле отъ редакцията въ бр. 380 е много основателно възмутено отъ тая безотговорна дейностъ на господата.

Желаятъ ли хората отъ „Трибуна“ да настоятъ предъ г-на министра, когато впрочемъ тѣ искатъ да подведатъ съ писаното въ „О. Т.“ ангажирвайки гражданитѣ, да позволи да се напечататъ въ мѣстнитѣ вестници цѣлата анкета? Тогава гражданството ще си състави яс-

но понятие за моралния ликъ на всички мои обвинители, които не сж се засрамили нито отъ себе си, нито отъ положението, което иматъ и чиито клевети изглежда сж били тъй очебийни, че нито едно *свотно* официално лице отъ висшитѣ инстанции не се е подвело, въпрѣки домогванията на нѣкои страни.

Отъ своя страна трѣбва да заява на тия узурпатори на националния триколюръ, че тѣ не го уважаватъ, а той имъ служи (както послужи въ изложения случай) само да се гаврятъ съ другитѣ, да търгуватъ съ него и да се кроятъ задъ него, обявявайки се за спасители на страната, противъ тая „некадърна“ система, както преди седмица на публично събрание заяви тѣхния „водачъ“.

Използвамъ случая да апелирамъ къмъ властта и къмъ всички фактори, да пресекатъ пѣтитѣ на тия екзалтирани хора, които сж обсебили триколюра и въ негово име, проявиха въ моя случай долни инстинкти, а сигурно ще го използватъ и другаде за свои цѣли. Националния триколюръ е на България и никой не дава право на една частъ ученици и младежи да се кичатъ съ него, обявявайки се за националисти, а споредъ логиката имъ, всички, които не сж се окичили съ триколюра, за — антинационалисти! Официозитѣ „Знаме“, „Зем. Знаме“, „Радикалъ“, вече нѣколко пѣти предупредиха, че всевъзможни личности, окичени съ триколюръ сж даватъ права и използватъ въ това неспокойно време да нареждатъ себе си. Въ нашата страна не бива да има такива изкуствени „националисти“ и „антинационалисти“, защото, вървамъ, всички желаятъ да видятъ своя народъ въ по-добри дни. Азъ мисля, че нашата земя не е раждала противонародници и нѣма да се намѣри нормаленъ българинъ, който да не работи за каузата на своя народъ, а за чужди интереси.

Болното време, което живѣемъ, създаде тия самозвани „националисти и антинационалисти“, тия фронтове, раздѣли народа на предатели и настрѣвни братъ срещу брата, баща срещу синъ. Не раздражението ще донесе по-добри дни за страната, а успокоението, пречиштането на страститѣ, облагоустройство на душитѣ и търпимостъ между хората. Който иска искрено да служи на народа си, да се издигне надъ тая дребнавостъ, която сжествува и затрѣби за обединение, а не за фронтове и разцепление, за любовъ и трудъ, а не за умраза и само шумни думи.

За да се пресѣче пѣтитѣ на тоя отрицателенъ партизански духъ, насажденъ подъ закрилата на триколюра и въ училищата ни, време е полицейската и училищна властъ да отстранятъ външнитѣ лица отъ училище и запазятъ триколюра отъ нечисти ржце.

И азъ съмъ увѣренъ, че това скоро ще стане, защото много трезви хора въ страната вече видѣха колко пакостни сж тия легиони, кждето младежътъ се развращава.

Това е моя прѣвъ и последенъ отговоръ за всички клевети, пустнати като клюки, или писани въ в. „Общ. Трибуна“. Да бжда извиненъ отъ читателитѣ, че толкова дълго го занимавахъ съ една работѣ, която споредъ любезността на моитѣ хулителѣ, едва ли се поставя на карта сжествуването на България, за която тѣ, за съжаление, лѣятъ тъй майсторски крокодилски сълзи.

Петъръ Стжповъ.

ХРОНИКА.

На 26 м. м. 1 часа следъ обѣдъ се помина дългогодишниятъ скромнен и честенъ народенъ учителъ — Никола Сжбевъ. Цѣли 38 години е носилъ кръста на народната просвѣта, изпитвалъ гоненията на нацисткѣ партизански страсти и работѣйки при тежки трудови условия и мизерна учителска заплата, той предварително бива сломенъ отъ ударитѣ на житейската борба, но пада като честенъ войникъ на културния фронтъ на родината.

Постройката на параклиса въ с. Омарча, който дълги години служи за училище, създаването на детските ученически колонии въ Е.-Джумая, Осм.-Пазаръ и Попово сж негово дѣло, както и много други дѣла отъ общественъ и благотворителенъ характеръ.

Поклонъ предъ паметта на скромния, беденъ и честенъ нар. учителъ.

Изказваме своитѣ най-сърдечни съболезнования на близкитѣ му. Нека свѣтлата му паметъ и добритѣ дѣла, които оставя имъ бждатъ утѣха за незамѣнимата загуба.

Въ брой 21 на „Н. Дни“ помѣстихме дописка отъ г. Д. Ст. въ защита на учителя П. Стжповъ. Групата „граждани“, които тя визираше, излизатъ повторно въ „Общ. Трибуна“ и този пътъ сж твърдение, че дописката е отъ самия П. Стжповъ. Заявяваме, че г. П. Стжповъ нѣма нищо общо съ дописката. Оставяме на почетните читатели да си направятъ заключенията за достоинството и моралната култура на тѣзи „граждани“, или „гражданинъ“ и за мотивитѣ на кампанията, която сж предприели по отношение на единъ скромнен и честенъ учител, вината на когото е, че има честна и демократична мисълъ.

Денътъ 24 май — празникътъ на Св. Кирилъ и Методи — както всѣка година, така и сега, се отпразнува съ обикновената традиционна тържественостъ отъ учащата се младежъ. Следъ молебена, който се извърши въ прогимназията, Д-рътъ на неп. гимназия г. Ст. Мавродиевъ държа речъ за значението на празника.

За околийски началникъ въ града ни е назначенъ г. Ив. Касабовъ, нац. - либералъ, отъ гр. Чирпанъ.

Въ с. Надарево, се закрива длъжността ветеринаренъ фелдшеръ, а се назначава ветеринаренъ лекаръ. За та-

къвъ е назначенъ г. д-ръ Тодоровъ.

Подкрепете инициативата за изнасянето съ мѣстни сили на операта „Спящата царкиня“. Посетете я непременно.

Отъ чужбина тая година ще има голѣмо търсене на липовъ цвѣтъ и лай-кучка. Министерството на просвѣтата е наредило ученицитѣ да събератъ липовъ цвѣтъ и лай-кучка, които ще се продаватъ чрезъ съюза на кооперациитѣ.

Голѣмия виртуозъ на контрабасъ, г-нъ Асѣнъ Вапорджиевъ, на 27 май вечерта даде единственъ концертъ, посетенъ, (естествено) слабо отъ гражданството. Г-нъ Вапорджиевъ е съ свѣтовна известностъ артистъ на грубия инструментъ контрабасъ, който въ неговитѣ рѣце става нѣженъ и мелодиченъ като цигулката.

Съ широкъ замахъ, подъ който се раждатъ чудно красиви звуци, г-нъ Вапорджиевъ изпълни нѣколко композиции на голѣми европейски музиканти и нѣколко български китки.

Публиката остана извънредно доволна отъ този оригиналенъ концертъ на г-нъ Вапорджиева.

Акомпанира на пияно бившия диригентъ на народната опера г. Т. Хаджиевъ.

П. С.

На 23 м. м. въ града ни се състоя голѣмо занаятчийско събрание, на което предъ 150 занаятчи, говори инспекторътъ при Б. Ц. К. Банка г-нъ Дюлгеровъ на тема: Кооперацията и занаятчийството. Г-нъ Д-въ въ една часова стегната и популярна речъ изтъкна голѣмото значение, което има кооперацията за изхода на занаятчийството отъ тежкото положение, въ което се намира днесъ. Като първа стжпка посочи основаването на кооперации за общи доставки на сурови материали.

Следъ г-нъ Жеко Дончевъ, който говори въ сжщия духъ, председателятъ на М. З. К. г. Обрешко Славовъ, съ една енергична речъ и апелъ за работа, закри събранието.

Като резултатъ на това събрание проектира се основаването на кооперация отъ столари и желѣзари за доставка на сурови материали. Пожелаваме успѣхъ и поздравяваме инициаторитѣ за хубавото начинание.

Ето върниятъ и сигуренъ пътъ за национално творчество и развитие.

Въ брой 380 на в. „Общ. трибуна“ е печатана статията „Болни времена“ отъ г. П. К-въ. Замисленъ надъ съдбата на „отечеството и ближния си“ и въ името на „любовта“ си къмъ тѣхъ, този достоенъ синъ на родината ни се е заелъ и съ единъ замахъ е разрешилъ голѣмитѣ социални проблеми, които разтърсватъ свѣта, каквито сж въпроситѣ за марксизма, комунизма, еврейтѣ, парламентаризма и въпроса за голѣмитѣ обществени реформи. Въ позата на олимпийски зевсъ, че те лекции на столичната и провинциална преса за нейнитѣ задачи и насоки и подобно на — папитѣ срѣд-невѣковни, издава индулгенции за вѣрно служене на нацията и „националното творчество“...

И се въ името на нацията! Тази нация, която герои като негс, докараха до положение, щото 90 % отъ синоветѣ идъщеритѣ и на умствения и физически трудъ да преживѣватъ днесъ трагизмъ, какъвто свѣтътъ рѣдко е виждалъ.

Не, противно на диктатурата, терора, кръвта и насилиято, които като страшна ламя прозиратъ между редовѣтъ на тази статия макаръ и прикритъ съ примамливи фрази — Българскиятъ народъ, наситенъ и опиталъ тази крвава вакханалия, ще върви чрезъ миръ, култура и демокрация, къмъ благоденствие и щастие. Даваме настоящия отзивъ, като курioзъ и симптомъ, отъ който се вижда, че появяването на подобни статии — грандомански и невежествени, — че действително преживѣваме болни времена.

Съобщаватъ отъ Брюкселъ: преди нѣколко дни се явилъ при проф. Айнщайнъ видния хитлеристъ Ото Мюллеръ да го увещава отъ името на Хитлеръ да се завърне въ Германия, като му се гарантиратъ всички права и свободи на действие, които е ималъ порано въ Германия. Това предложение проф. Айнщайнъ е отхвърлилъ категорично. Напротивъ той е заявилъ на Хитлеровия пратеникъ, чевъ борбата си срещу Хитлеръ ще употреби цѣлото си материално състояние и всичкото си свободно време.

Посетете на 3 т. м. (сжбота) вечерта оперетата „Спящата царкиня“, която ще се изнесе отъ непълната гимназия, съ участието на струнния оркестъръ при музикалното д-во „Добри Христовъ“.

нито едно животно. Каква страшна картина; срѣдъ разрушенитѣ здания отъ аеропланнитѣ бомби, червенитѣ пожари зловещо ще освѣтляватъ труповѣтъ не хиляди човѣци и животни. Защо? Кому е нужна тѣхната смъртъ? За чии интереси умирагъ тѣ?...

Газовѣтъ се разпредѣлятъ на нѣколко категории: 1) преследващи газове, т. е. такива, които чрезъ аероплани бомби, или съ специални орджия заливатъ неприятелскитѣ окопи и всичко унищожаватъ. Тѣ догонватъ бѣгащия неприятелъ, за да го унищожатъ окончателно. 2) Защителни газове. Тѣ разпрѣсватъ въ известна мѣстностъ и стоятъ неподвижно като стена, замѣствайки отлично теленитѣ мрежи. Всѣки неприятелъ, който посмѣе да мине презъ тая газова стена, за да нападне противника е осъденъ на смъртъ. 3) Прикривающы газове, т. е. такива, които подобно на облакъ, прикриватъ обикновенно военни параклади и аероплани.

(следва) П. С.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

Благодарностъ

Семейството на починалия ни сжкъпъ и незабравимъ съпругъ баща **НИКОЛА СЖБЕВЪ** изказва публичната си благодарностъ на колегитѣ му отъ училището „Неофитъ Рилски“, на колегитѣ отъ първоначалната му колегия, на настоятелството на околийското учителско дружество, на училищното настоятелство и популярна банка за издаденитѣ некролози, положени вѣнци и присжтстваване на г. Ст. Мавродиевъ за хубавата речъ, която държа предъ гроба и на всички близки и познати и приятели, които съ присжтството си изпратиха сжкия ни покойникъ до вѣчното му жилище.

30 май 1933 г. гр. Е.-Джумая.

Отъ опечаленото семейство

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Съ сжкрушени отъ скръбъ сърдца съобщаваме, че многообичанъ и непрежалимъ съпругъ, баща и сродникъ

НИКОЛА СЖБЕВЪ

Дългогодишенъ основненъ учителъ, роденъ на 20 I. 1872 г. въ Е.-Джумая (на 62 години)

Следъ дълго боледуване се помина днесъ на 26 т. м. I чавъ следъ обѣдъ.

Сжъпи съпруге и татко, цѣли 38 години ти носи достойно тѣхъ крѣстъ на народната просвѣта. Гоненъ и преследванъ, както всички истински народни учители, ти продължаваше съ безаветна прѣданностъ и честностъ да служишъ на родното школо, макаръ и въ нѣкъ най-тежки условия, които преждевременно сломиха твоя организъмъ.

И сега когато трѣбва да почивашъ и се радвашъ на плодове на просвѣтното дѣло на което служи цѣлъ животъ, ти се раздѣляшъ за винаги отъ насъ като ни оставяшъ въ безутешна скръбъ.

Поклонъ предъ страдалческия ти животъ; спи и почивай!

миръ сжъпи и незабравими татко.

Погребението ще се извърши на 27 т. м. 3 часа следъ обѣдъ.

гр. Е.-Джумая, 26 май 1933 г.

Отъ опечалени

ЖАЛЕЙКА

Ески-Джумайското Учителско Д-во известява на всички съ членове отъ града и околията, че дългогодишния учителъ и членъ на дружеството

НИКОЛА СЖБЕВЪ

роденъ въ 1872 год.

днесъ 26 май — I ч. следъ обѣдъ се пресели въ вечността следъ дълго и мъчително боледуване

Сжъпи другарю,

Цѣли 38 години ти носи тежкия учителовъ крѣстъ и работи съ всички жаръ и идеализмъ низъ родното ни школо

Преживѣлъ всички бури и движения на нашата професионална организация Б. У. С., която още отъ самото си оформяване до денешенъ е работила и продължава да работи за подобрене материалното положение и трудовитѣ условия на учителството. вѣрващъ искрено въ правотата на поставенитѣ отъ нея принципи, ти, отъ първитѣ години на своето учителствование стана неинъ деенъ активенъ членъ, такъвъ си остана и до последния моментъ на земненъ животъ.

Спи спокойно, сжъпи другарю, защото ти изпълни достойно своя професионаленъ, общественъ и бащински дългъ.

Дружеството кани всички свои членове да почетатъ паметъ на починалия другаръ съ присжтствието си което ще се извърши на 27 май — 3 часа следъ обѣдъ.

Вечна ти паметъ и Богъ да те прости сжъпи другарю!

гр. Ески-Джумая, 26 май 1933 год.

Отъ Дружеството

При разглеждане на бюджета, нар. представителъ Авр. Аврамовъ предложилъ дневнитѣ на депутатитѣ да се намалятъ на 300 лв., плащане на заседание. Разбира се, предложението не се приело. М-ръ председателя е заявилъ, че нар. представителство даже губи отъ своето пребиваване въ София!

Въ Англия има само 3 парламентарни групи, а у насъ сж 14. При това, българския парламентъ заседава най-много въ сравнение съ другитѣ държави, а работата му, разбира се, е най-малко.

Председателятъ на втория интернационалъ г. Вандервелдъ ще предприеме една обиколка изъ Европа съ цѣлъ да подготви социалистическия свѣтъ за една обща колективна борба срещу фашизма и хитлеризма, които готвѣли нови удари срещу втория интернационалъ. Социалиститѣ ще работятъ за образуването на общъ фронтъ отъ всички демократически партии, дори и комунититѣ за борба срещу дѣсната диктатура.

Само за миналитѣ две седмици въ страната сж издадени 30 смъртни присжди, нѣщо, което е предизвикало енергичнитѣ протести на противниците на смъртното наказание у насъ.

Споредъ пресата въ новия законъ за просвѣтата се предвиждало несмѣняемосъ на учителитѣ за срокъ отъ 5 години. Ако презъ това време нѣкой учителъ се провини, простжпкитѣ му ще бждатъ сждени отъ Висшия Дисциплинаренъ сждъ по докладъ на учебния комитетъ. Уволнения ще ста-

ватъ само следъ строго и подробно разглеждане отъ Дисциплинарния сждъ. По тая чинъ ще се пресече пжтя всѣвъзможни партизани, които си играятъ съ сждбата на българското учителство, за да отпаде то спокойно на дѣтска училищна и обществена дейностъ.

Въ своята речъ по бюджета, бившия м-ръ Гр. [Велевъ е казалъ, че тия, които сж противъ парламента, противъ държавата.

Думитѣ му сж били, насъ ни главно срещу дѣсната речъ, която е за диктатура противъ парламентаризма, сжщия въпросъ г-нъ Мунновъ, м-ръ председателъ е явилъ, че всѣки диктаторъ насъ, на петия денъ ще бсваленъ отъ своитѣ хора, като възможността за е трайна диктатура е абсолютно изключена у насъ.

Продава се тревата двора на училището „Неофитъ Рилски“. Справка — канцелярията на училището. Прода се сжщо и тревата въ двора на читалище „Напредъкъ“.

На 3 т. м. въ кино „Слънцето“ „Спящата царкиня“.

Сп. „Звезда“ кн. 19 държа: Б. Калановъ, Д-ръ Благоевъ (дѣдото) Къневъ, Падането на д-ръ А. Върбановъ, Законътъ за засилване на държавнитѣ приходи И. И. Дворянина, Крѣта въ Германската социална демокрация: I. Външенъ прегледъ Г-нъ Троцки и единия фронтъ въ Германия—Япо и антисъветската война. П. Николовъ. Книжовни и лицестични беложки.

Бждащата война.

II.

Най-ужасното, обаче, въ една бждаща война е това, че ще воюва цѣлото животинско царство: отъ пеленачето до стареца, заедно съ всички животни. Газѣтъ ще направятъ отъ земята боенъ лагеръ. За сега той е най-страшното оржжие. (Вече сж направени сполучливи опити съ невидими лъчи, които ще убиватъ всичко живо на пжтя си, ще разрушаватъ всички машини и сжкъси вълни, които ще намиратъ човѣка, ще го изгорятъ, убивайки растителното и животинско царство.)

Преди години въ Хага се подписа договоръ (пактъ) за неупотрѣба на задушливи газове въ войнитѣ, като варварско сръдство! Това не пречи днесъ Съединенитѣ щати да иматъ 70 гигантски фабрики за задушливи газове, които всѣкидневно произвеждатъ несмѣтни количества. Германия има 120 такива фабрики; Англия 60; или всичко въ 17 държави има 1000 фабрики за задушливи газове. Помнете при-

това, че нови хиляди фабрики само за нѣколко часа могатъ да се превърнатъ въ такива задушливи газове.

Какво представлява отъ себе си газѣтъ? Той е сръдство, което носи смъртъ навсѣкжде, защото прониква и въ най-скрититѣ мѣста.

Химичитѣ сж открили десетки най-различни газове, всѣки отъ които има специална задача. Едни сж предназначени да разрушаватъ дихателната система, други тѣлото, трети ослѣпватъ човѣка, четвърти го каратъ непрестанно да киха или да плаче и др. т.

Веднажъ докосне ли се газѣтъ до тѣлото на човѣка, нѣма спасение защото има и такива газове които сж отровни, макаръ че съдържатъ 3 десетохиледна частъ отъ грама на 1 куб. м. въздухъ. Единъ градъ, обреченъ на атакуване, надъ който аеропланитѣ сж хвърлили съответното количество газъ, само за половинъ часъ е обреченъ да заспи вѣчния си сънъ, не щадейки нито единъ човѣкъ,